

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22.08.1995, sp. zn. 8 Co 1396/95, ECLI:CZ:KSCB:1995:8.CO.1396.1995.1

Číslo: 32/1996

Právní věta: Z povahy bezpodílového spoluvlastnictví manželů vyplývá, že žaloba o přechod vlastnického práva podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb. nemůže být úspěšně uplatněna jen vůči jednomu z bezpodílových spoluvlastníků.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 22.08.1995

Spisová značka: 8 Co 1396/95

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Bezpodílové spoluvlastnictví manželů

Předpisy: 229/1991 Sb. § 8 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Jindřichově Hradci rozsudkem zamítl žalobu, aby bylo rozhodnuto, že vlastnické právo k domu čp. 255 s pozemkem parc. č. 1521/11 v R. přechází na žalobce jednou ideální polovinou. Podle rozsudku je žalobce A. V. povinen zaplatit žalovanému na nákladech řízení 1035 Kč a žalobkyně M. P. 345 Kč oba do tří dnů od právní moci rozsudku.

V odůvodnění svého rozsudku soud prvního stupně uvedl, že rozhodoval poté, kdy Krajský soud v českých Budějovicích usnesením ze dne 3. 12. 1993 předchozí jeho rozsudek zrušil pouze v části týkající se rozhodnutí ve věci samé, pokud se vztahoval k žalobci A. V. Výrok rozsudku soudu prvního stupně týkajícího se žalobkyně M. P. zůstal nedotčen ve věci samé, ale zrušen byl i celý výrok o nákladech řízení. Přitom důvodem pro předchozí zrušení rozsudku bylo to, že ve stadiu odvolacího řízení předložil žalobce A. V. postupní smlouvu z roku 1948, která nasvědčovala tomu, že k polovině domu zůstalo zachováno vlastnické právo žalobcům. Soud prvního stupně postupoval podle pokynu soudu odvolacího, avšak v průběhu dalšího dokazování bylo zjištěno, že sporné nemovitosti jsou v bezpodílovém spoluvlastnictví žalovaného a jeho manželky. Protože však žalobce A. V. podal žalobu pouze vůči žalovanému J. Č., je nutno žalobu zamítnout. V první řadě tímto způsobem došlo k marnému uplynutí lhůty pro uplatnění nároku vůči oběma povinným fyzickým osobám, a právě protože jde o vlastnictví bezpodílové, bylo nutné uplatnit nárok vůči oběma povinným fyzickým osobám a také obě žalovat. Rozšíření žaloby vůči další bezpodílové spoluvlastnici v současné době již

není možné, a proto byla žaloba zamítnuta. Soud rozhodl potom podle úspěchu ve věci o náhradě nákladů řízení vůči oběma žalobcům, když úspěšnému žalovanému ve smyslu ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. náhradu nákladů řízení přiznal. Soud prvního stupně ovšem vycházel z názoru, že provedené dokazování zcela jednoznačně nasvědčuje tomu, že polovina nemovitostí nepodlehla konfiskaci a stát ji převzal podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. p) zákona č. 229/1991 Sb. bez právního důvodu.

Proti rozsudku soudu prvního stupně se odvolal žalobce A. V. Ve svém odvolání uvedl, že právní názor soudu prvního stupně je mylný, neboť vázání žaloby na každého z manželů neodpovídá zásadám bezpodílového spoluvlastnictví. Právě proto, že jde o bezpodílové spoluvlastnictví, pak žaloba vůči žalovanému J. Č. směřuje i vůči jeho manželce. Z tohoto důvodu navrhl, aby rozsudek byl změněn a jeho žalobě bylo vyhověno.

Žalovaný J. Č. navrhl potvrzení napadeného rozsudku s tím, že rozsudek je věcně správný.

Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudek soudu prvního stupně potvrdil (s výjimkou odvoláním nedotčeného výroku o nákladech řízení ve vztahu k žalobkyni M. P.); žalobci A. V. bylo uloženo zaplatit žalovanému J. Č. na nákladech odvolacího řízení 460 Kč.

Z odůvodnění:

Odvolání žalobce A. V. neshledal odvolací soud důvodným. Soud prvního stupně v daném případě správně a úplně zjistil skutkový stav věci a z takto zjištěného skutkového stavu věci vyvodil i správné právní závěry. Odvolací soud se ztotožňuje s názorem obsaženým v odůvodnění napadeného rozsudku a odkazuje na něj. K argumentaci obsažené v odvolání žalobce A. V. lze uvést, že na rozdíl od opačné situace, týkající se uplatnění nároku jedním z bezpodílových spoluvlastníků, je situace odlišná, pokud bezpodíloví spoluvlastníci jsou na straně žalované. Jestliže povinnou osobou ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb. jsou fyzické osoby mající nemovitosti v bezpodílovém spoluvlastnictví, pak žaloba na přechod vlastnického práva musí jednoznačně směřovat vůči oběma bezpodílovým spoluvlastníkům. Pokud žaloba byla podána pouze vůči jednomu z bezpodílových spoluvlastníků, pak nelze návrhu vyhovět. Tomu brání právě institut bezpodílového spoluvlastnictví jako takového spoluvlastnictví, kdy každý z manželů je vlastníkem celé věci, přičemž jeho vlastnické právo je omezeno stejným vlastnickým právem druhého manžela. Je tedy pojmově vyloučeno, aby žaloba na přechod vlastnického práva směřovala pouze vůči jednomu z bezpodílových spoluvlastníků.

Z těchto důvodů odvolací soud postupoval podle § 219 o. s. ř. a napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil. Pokud jde o náhradu nákladů odvolacího řízení, pak žalobce neměl ve věci úspěch, a proto žalovanému byla podle ustanovení § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení, spočívající v odměně advokáta za 2 úkony a 2 režijní paušály.

Výrok ohledně náhrady nákladů řízení vůči žalobkyni M. P. zůstal odvoláním nedotčen (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).